

Myśl chrześcijańska Wypowiedź z forum młodzieżowego

Wiara trzeba pogłębiać, cały czas poznawać Boga w Jego słowie, ale również w innych ludziach. Wiara jest dla mnie najważniejsza, kieruję się chrześcijańskimi uczynkami, dlatego wiem, kiedy postępuję dobrze, a kiedy - źle. Nie muszę się zastanawiać «czy to jest dobre czy złe»? Bo wiem, co jest dobre a co złe.

Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK 150)

Wiara jest najpierw osobowym przyłgnięciem człowieka do Boga; równocześnie i w sposób nierozdzielny jest ona dobrowolnym uznaniem całej prawdy, którą Bóg objawił. Jako osobowe przyłgnięcie człowieka do Boga i uznanie prawdy, którą On objawił, wiara chrześcijańska różni się od wiary w osobę ludzką. Jest więc słuszne i dobre powierzyć się całkowicie Bogu i wierzyć w sposób absolutny w to, co On mówi. Byłoby rzeczą daremną i fałszywą pokładać taką wiarę w stworzeniu.

Krzysztof Kabat

Wiara to nieustająca relacja do Boga. Ma jakiś początek, ale nie musi mieć końca. Wejście w relację wiary z Bogiem - to wejście w kontakt całkowity, nieustający - w dzień i w nocy; w święto i dzień powszedni; na dobre i na złe. Można iść dalej tym tropem i stwierdzić, że dla człowieka wiary tak na prawdę nie ma nic „świeckiego” (rozumiane jako oderwanego od relacji Boskich, takie moje, ludzkie, przyziemne...).